

6/ Знаменито беше прощаването на Христо ^{и преди заминаването му в София} със всички негови любими предсмети; Бамбо, Кирко и Кирана, ластовичките под стрехата, мръвко-свивката и др. Той говореше по всеки предмет воодушевено и ентусиазирано, рече боухотворяваше и неокуражените предсмети.

През време на Балканската война Христо беше се завърнал от София и продаваше вестници между войниците. Христо не беше обикновен вестникопродавец, а знаеше съдържанието на статиите и ги обясняваше на заинтересованите купувачи.

През време на бягството спазни си Христо заповед за рязката на баща си, вървеше сериозно и замислен.

Прииде Христо като ученик в техническото училище. С големия грижливост и външен чертаеше се тук триъгълници и най-старателно ги прибираще в беока.

През август 1915 год. отидох от Дупница в София по работа. Пристигнах вечерта в тяхната квартира на ул. Весогово. По това време мисвеше осветление изобщо. У тях беше тихо. Щам се обади, чико Мико, познай откъде, донесе запалена ламба. В малката стаячка стана светло. Христо лежеше на дървен одър. Дърху юргана му бяха разхвърляни книги, вестници, тетрадки, листчета. Заминах на Христо ле забависа ергично с мен, грабна запалената ламбичка и я окачи над леглото си.